

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/231/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611206686
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8611206686.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a sudcov JUDr. Michala Boroňa a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Prievozská č. 6/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený Mgr. Martinom Katriakom, advokátom, so sídlom 821 02 Bratislava, Dr. Vladimíra Clementisa č. 10, proti žalovanej M. N., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXX/X, XXX XX O., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká č. 16, 080 05 Prešov, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Svidník, Sov. Hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 468,18 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 7C 205/2011-64 zo dňa 7.5.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

I. M e n í sa rozsudok vo výroku II. tak, že žaloba nad sumu 268,18 Eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 23.9.2010 sa zamieťa.

II. M e n í rozsudok vo výroku IV. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

III. Žalobca je p o v i n n ý uhradiť trovy vedľajšieho účastníka vo výške 146,82 Eur na účet JUDr. Igora Šafranka, advokáta, do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Svidník (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti zaplatenia sumy 69,00 Eur s príslušenstvom. Druhým výrokom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 399,18 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 23.09.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a povolil jej splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 20,00 Eur, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania, pod následkom straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 88,01 Eur /pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 19,60 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 68,41 Eur/ na účet právneho zástupcu Mgr. Martina Katriaka, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

Prvostupňový súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 268,18 Eur za neuhradené poskytnuté služby a na zaplatenie sumy 131 Eur z titulu náhrady škody.

Priznal žalobcovi úrok z omeškania z tejto sumy vo výške 9% ročne od 23. 09. 2010 do zaplatenia.

Pri rozhodovaní o náhrade škody poukázal na ustanovenia §§ 420 ods. 1, 442 ods. 1, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a rozhodnutie odôvodnil cit. „pokiaľ ide o sumu 131,00 eur z titulu náhrady škody, súd považoval žalobu aj v tejto časti za odôvodnenú. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že účastníci uzatvorili Dodatok k zmluve o pripojení č. A4982469 zo dňa 15.4.2010, na základe ktorej žalobca predal žalovanej mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie značky LG KU990i za kúpnu cenu 19,00 eur. Žalovaná sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov. Z cenovej ponuky žalobcu na čl. 5 - 6 a 47 súdneho spisu súd zistil, že ku dňu uzavretia dodatku bola predajná spotrebiteľská cena mobilného telefónu LG KU990i 150,00 eur / poskytnutá zľava 131,- eur /. Pokiaľ ide o cenu mobilného telefónu, z dodatku uzatvoreného účastníkmi konania je zrejmé, že išlo o kúpnu cenu po poskytnutej zľave. Cenu mobilného telefónu považuje súd za platne dohodnutú a konečnú. V súvislosti s kúpou mobilného telefónu sa však žalovaná súčasne zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom a využívať jeho služby po dobu 24 mesiacov. Žalovaná vyhlásila, že si je vedomá, že mobilný telefón je jej predávaný za cenu, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou /trhovou/ cenou a poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa zaviazala užívať služby poskytované jej prostredníctvom SIM karty po dohodnutú dobu 24 mesiacov, pričom nedodržanie tohto záväzku, by spôsobilo, že žalobcovi vznikne škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Záväzok žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po určitú dobu, konkrétne 24 mesiacov /aj s ohľadom na charakter poskytovaných telekomunikačných služieb, kde sa predpokladá dlhodobejšie poskytovanie služieb/ v nadväznosti na dohodu účastníkov o akciovej cene mobilného telefónu, súd nepovažuje za neprijateľný pre žalovanú. Dohodu účastníkov, že ich zmluvný vzťah bude trvať po určitú dobu nie je možné bez ďalšieho považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Účastníci konania uzatvorili zmluvu o pripojení dňa 15.4.2010 a žalovaná nezaplatila cenu za poskytnuté služby už za obdobie 15.04.2010 - 27.06.2010 vo výške 268,18 eura, teda bezprostredne po uzavretí dodatku, preto žalobca ukončil platnosť zmluvy. Žalovaná zavinene porušila právnu povinnosť, na ktorú sa zaviazala, a teda využívať služby žalobcu a platiť za poskytnuté služby cenu po dobu viazanosti, čím naplnila prvý predpoklad zodpovednosti za škodu. Pokiaľ ide o výšku škody v sume 131,- eur, túto žalobca vyčíslil v súlade s čl. 3.7 dodatku ako rozdiel medzi spotrebiteľskou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Spotrebiteľská cena mobilného telefónu tak ako ju preukázal žalobca nebola v konaní účastníkmi namietaná a sporná a súd nemal o jej výške závažné pochybnosti. Podľa názoru súdu, pre výšku skutočnej škody, ktorá vznikla žalobcovi je rozhodujúca spotrebiteľská cena mobilného telefónu, za ktorú žalobca ponúkal predmetný mobilný telefón svojim zákazníkom. Medzi porušením právnej povinnosti zo strany žalovanej a vznikom škody na strane žalobcu existuje príčinná súvislosť. Je nepochybné, že medzi dohodou účastníkov konania o cene mobilných telefónov a dohodnutou dobou viazanosti je vzájomná súvislosť, ktorá bola obom účastníkom zrejma už pri uzatváraní dodatku. Viazanosť zmluvných podmienok považuje súd za vzájomne vyvážené a v tejto súvislosti nezistil nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorú by bolo možné kvalifikovať ako značnú. Súd nezistil neprijateľnosť týchto zmluvných podmienok a rovnako nezistil neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v čl. 3.7 dodatku, o ktorý opiera svoj nárok žalobca. Žalovaná porušila vyššie uvedené zmluvné povinnosti, čím naplnila predpoklad zodpovednosti za škodu uvedený v čl. 3.7 dodatku. Žalobca je obchodnou spoločnosťou založenou za účelom podnikania a jeho správanie v rámci predmetu činnosti je ekonomicky podmienené. Je nepochybné z povahy predmetného zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania, že žalovaná by nezískala vlastníctvo k mobilnému telefónu vyššej hodnoty za akciovú cenu bez primeraného záväzku, ktorý na seba prevzala. Podstatné je, aby práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvného vzťahu, ktorého účastníkom je na jednej strane dodávateľ a na strane druhej spotrebiteľ boli vzájomne vyvážené už v čase vzniku zmluvy. V súvislosti s uplatňovaným nárokom žalobcu súd značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa nezistil.“

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného poukazujúc na to, že absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nemožno modifikovať. Poukázal tiež na to, samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť ako prvý predpoklad náhrady škody. Na základe uvedeného navrhol rozsudok vo výroku o náhrade škody zmeniť a žalobu v tejto časti zamietnuť. Uplatnil si náhradu trov konania.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p., vyzval účastníkov konania na možnosť vyjadrenia sa k odlišnému právnemu posúdeniu veci podľa § 213 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie (§ 219 O.s.p.) ani na zrušenie rozsudku (§ 221 ods. 1 O.s.p.) v napadnutom výroku.

Žalobca podal písomné vyjadrenie k odlišnému právnemu posúdeniu veci, v ktorom uviedol, že poukazuje na oprávnenosť nároku na náhradu škody a na rozhodnutie Okresného súdu Svidník zo dňa 14. 05. 2012 č.k. 7C/169/2012 a v tejto súvislosti na Nález Ústavného súdu SR z 10.11. 2011 sp. zn. IV. ÚS 481/2011, podľa ktorého je neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu aj princíp právnej istoty.

Z čl. 1 bod 1.2 Dodatku zmluvy o pripojení zo dňa 15.4.2010 vyplýva, že: strany sa dohodli o predaji koncového telekomunikačného zariadenia so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu spolu s DPH vo výške 19 Eur.

Podľa ustanovenia § 588 OZ z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa ustanovenia § 591 OZ ak nie je dohodnuté inak ani ak to nie je obvyklé, sú účastníci povinní plniť bez zbytočného odkladu. Predávajúci je oprávnený odovzdať predmet kúpy odoprieť, ak kupujúci nezaplatí cenu včas. Ak sa odosiela predmet kúpy na miesto plnenia alebo určenia, nie je kupujúci povinný zaplatiť cenu, dokiaľ nemá možnosť si predmet kúpy prezrieť.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že do majetkovej sféry, a teda do vlastníctva žalovaného sa telefón dostal po tom, ako zaplatil dohodnutú kúpnu cenu 19 Eur. Žalobca nepopiera, že by žalovaný túto sumu nezaplatil, a teda jej úhradu a stal vlastníkom veci. Žalobca v pozícii predávajúceho ako jediný mohol ovplyvniť to, či vôbec tretej osobe nejakú vec predá a za akú cenu. Cenu veci určil on a žalovaný ju zaplatil.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Obč. zák., každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

Zodpovednosť za škodu treba považovať za nepriaznivý právny dôsledok predvídaný sankčnou zložkou právnej normy postihujúci toho, kto porušil právnu povinnosť. Predpokladmi vzniku občianskoprávnej zodpovednosti sú: 1/ porušenie právnej povinnosti, 2/ vznik škody, 3/ existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Existencia jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti podľa § 420 musí byť v každom konkrétnom prípade skúmaná a pre vyvedenie zodpovednosti preukázaná. Žalovaný ako spotrebiteľ vytvoril protiprávny stav tým, že porušil povinnosť zo zmluvy platiť cenu telekomunikačných služieb.

Vznik škody je nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu. Dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Škoda sa v právnom zmysle definuje ako peniazmi vyjadriteľná ujma na majetku poškodeného, ktorú možno vyjadriť peňažným ekvivalentom, t. j. peniazmi (R 55/1971).

Škodou je každá majetková ujma, ku ktorej došlo nedovoleným alebo protiprávnym konaním iného subjektu, za čo tento subjekt zodpovedá. Škoda reálna, t. j. musí existovať v čase, keď poškodený od škodcu požaduje náhradu škody.

Skutočnou škodou je zmenšenie majetku poškodeného. Ušlým ziskom je to, čo mohol poškodený získať pri obyčajnom behu udalostí, ak by nevznikla škoda.

Vznik škody ako jeden z predpokladov podľa názoru odvolacieho súdu nebol naplnený, pokiaľ škodou mal byť rozdiel medzi trhovou hodnotou mobilného telefónu a zľavnenou kúpnu cenou. V tomto rozdieli nevidí odvolací súd ani zmenšenie majetku ani ušlý zisk. Kúpna cena bola dohodnutá v zmluve a tak niet dôvod, aby vzájomne dohodnutá kúpna cena nemala byť rešpektovaná vo vzťahu k účastníkom zmluvy. Kúpna cena vyjadruje vôľu účastníkov zmluvy. Škodu nemožno vyvodiť z trhovej hodnoty mobilného telefónu len preto, že sa žalobca rozhodol v rámci svojej ofenzívnej obchodnej politiky predať mobilný telefón za 19 Eur. Navyše konštrukcia škody vyvolaná v prípade, ak by k porušeniu povinnosti došlo tesne pred ukončením doby viazanosti, je neprimeraná a napriek tomu by škoda predstavovala plnú hodnotu mobilného telefónu, čo je zjavne neproporcionálne.

Cenový rozdiel medzi slobodne zmluvne dohodnutou cenou telekomunikačného zariadenia medzi účastníkmi konania a cenou, za ktorú sa predáva na trhu nekorešponduje priamej škode ani ušlému zisku.

Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od judikatúry súdov v obdobných veciach a poukazuje na odôvodnenie rozsudku napr. Okresného súdu Košice - okolie č.k. 17C/294/2012 - 52 zo dňa 28.01.2013, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje, cit.: „Právne relevantná škoda je majetková ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného (majetková - hmotná ujma), a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentnom, t. j. peniazmi, a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Prejavuje sa vo forme skutočnej škody alebo vo forme ušlého zisku. Obe tieto formy sú v zásade rovnocenné a existencia jednej z nich nie je podľa platného práva podmienkou vzniku a uplatnenia druhej formy. Skutočná škoda je taká ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby prišlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Ak je poškodený vlastníkom veci, jeho majetkový stav zahŕňa hodnotu veci a v dôsledku jej straty, odobratia či zničenia dochádza k zmenšeniu jeho majetkového stavu o hodnotu tejto veci v dobe pred tým, než napr. došlo k jej strate, odobratiu či zničeniu prišlo.

...Z uvedených ustanovení vyplýva, že do majetkovej sféry, a teda do vlastníctva žalovaného sa telefón LG KU990i dostal po tom, ako zaplatil dohodnutú kúpnu cenu 19 eur. Žalobca nepopiera, že by žalovaný túto sumu nezaplatil, a teda jej úhradu sa stal vlastníkom veci. Žalobca v pozícii predávajúceho ako jediný mohol ovplyvniť to, či vôbec tretej osobe nejakú vec predá, a za akú cenu. Cenu veci určil on a žalovaný ju zaplatil. Žalobcovi teda nemohla vzniknúť na veci - mobilnom telefóne škoda, keďže už nebol jej vlastníkom a žiadna iná povinnosť žalovanému vo vzťahu k žalobcovi z titulu „zľavnenej kúpnej ceny“ nevznikla, pretože žiadna takáto povinnosť v zmluve upravená nie je“.

Odvolací súd navyše poukazuje na fakt reálneho obídania neželaného cieľa, na ktorý upozorňuje judikatúra súdneho dvora. Napadnutý rozsudok nie je ničím iným, ako sofistickým priznaním rovnakého majetkového prospechu ako z nečestnej zmluvnej podmienky. Súd mal pritom povinnosť zbaviť spotrebiteľa akýchkoľvek účinkov neprijateľnej zmluvnej podmienky (čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13 ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Aplikačná prax zaznamenala zo strany žalobcu rozsiahle zmeny žalôb zo zmluvnej pokuty na náhradu škody, pričom sa suma zásadne nemení. Nemali by byť pochybnosti, že sa tak stalo po tom, ako súdy judikovali zmluvnú pokutu žalobcu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľských zmluvách (porov. rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veciach 18Co 136/2010, 2Co 137/2010). Inter alia sa

ako dôvod neprijateľnosti uvádza, že zmluvná pokuta bola nemenná bez ohľadu na čas porušenia záväzku a teoreticky aj v posledný mesiac doby viazanosti umožňovala žalobcovi dosiahnuť rovnaký majetkový prospech ako za porušenie povinnosti platiť cenu služby na začiatku doby viazanosti. Pritom nie je významné, že sa tak mohlo stať len teoreticky, pretože posudzovanie zmluvných podmienok sa vykonáva z objektívneho pohľadu bez ohľadu na postupy, či záujmy účastníkov zmluvy (porov. C-453/10 Perenič).

Súdny dvor Európskej únie judikoval, že sa nepripúšťa modifikácia neprijateľnej zmluvnej podmienky (rozsudok vo veci C-618/10 Banco Espanol, cit.: Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, akou je článok 83 legislatívneho dekrétu 1/2007 o prepracovaní všeobecného zákona o ochrane spotrebiteľov a užívateľov a ďalších doplňujúcich zákonov (Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias) zo 16. novembra 2007, ktorá vnútroštátnemu súdu umožňuje v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej podmienky, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, doplniť uvedenú zmluvu tým, že zmení obsah tejto podmienky).

Súdny dvor Európskej únie tak rozhodol aj s odôvodnením, že sa tým sleduje odradenie dodávateľa od ďalšieho používania nekalej podmienky (bod 69 rozsudku C-618/10).

Vo svojich dôsledkoch sa zmenou žaloby z neprijateľnej zmluvnej pokuty na náhradu škody nijako nezmení spoločnosťou neželaný výsledok. Navrhovateľ ho sleduje dosiahnuť len zmenou typu záväzku zo zmluvy na záväzok z porušenia práva.

Sledovaná konštrukcia náhrady škody prichádza do úvahy teoreticky aj za porušenia povinnosti spotrebiteľa v posledný mesiac či ku koncu doby viazanosti. Z tohto pohľadu sa oproti dôsledkom neprijateľnej zmluvnej pokuty situácia nijako nemení. Stav, pred ktorým má súd spotrebiteľa chrániť (obdobne ako v rovine pravidiel verejného poriadku, uznesenie C-76/10 POHOTOVOSTĚ, bod 50), navrhovateľ dosiahne len premenovaním právneho dôvodu.

Odvolačný súd považuje nárok žalobcu na náhradu škody za nedôvodný. Z vyššie uvedený dôvodov odvolačný súd zmenil napadnutý rozsudok vo veci samej tak, že žaloba nad sumu 268,18 Eur s 9%-ným ročným úrokom z omeškania od 23.9.2010 sa zamietá.

Postupom podľa § 220 O.s.p. odvolačný súd zmenil i rozsudok vo výroku IV. O trovách konania rozhodol aplikujúc ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Dôvodom rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobca zavinil zastavenie konania v časti o zaplatenie 69 Eur s príslušenstvom a v časti o zaplatenie 131 Eur s príslušenstvom bol neúspešný. Za tohto stavu možno uzavrieť, že v konaní mal iba čiastočný úspech, a to pokiaľ ide o zaplatenie 268,10 Eur s príslušenstvom.

Z obsahu spisu odvolačný súd zistil, že vedľajší účastník vstúpil do konania a vo vyjadrení zo dňa 11.3.2013 uviedol, že nárok žalobcu pozostáva z dvoch čiastkových nárokov s tým, že vstupuje do konania len čo sa týka zmluvnej pokuty vo výške 200 Eur s príslušenstvom, neskôr len do časti uplatnenej náhrady škody vo výške 131 Eur s príslušenstvom.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka evidentne súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania....., tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011).

Navrhovateľom žalovaná pohľadávka pozostávala z neuhradených služieb a zmluvnej pokuty, resp. náhrady škody. K uvedenému je preto potrebné pristúpiť tak, že uplatnené nároky sú samostatne žalovateľnými nárokmi (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012).

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Za tohto stavu odvolací súd priznal vedľajšiemu účastníkovi v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. plnú náhradu trov konania vychádzajúc z hodnoty predmetu sporu 200 Eur, ktorý (len) namietal. Vedľajší účastník nemôže ovplyvniť rozsah žaloby, a preto v jeho prípade je aplikácia § 142 ods. 2 O.s.p. problematická. Za jeden úkon právnej služby patrí vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania vo výške 19,92 Eur. Náhrada trov konania pozostáva z úkonov: prevzatie a príprava zastúpenia (19,92 Eur + 7,41 Eur režijný paušál), vyjadrenie k žalobe z 12.11.2011 (19,92 Eur + 7,41 Eur režijný paušál), zastúpenie pri pojednávaní dňa 6.2.2012 (1 odmeny, t.j. 4,98 Eur + 7,63 Eur režijný paušál), vyjadrenie z 15.2.2012 (19,92 Eur + 7,63 Eur režijný paušál), odvolanie (19,92 Eur + 7,63 Eur), t.j. 122,35 Eur a 20% DPH (24,47 Eur), spolu náhrada trov konania vo výške 146,82 Eur na účet JUDr. Igora Šafranka, advokáta, do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.